

European Leadership Forum 2011

Jeg hadde i slutten av mai den glede av å delta på European Leadership Forum (ELF) som avholdes i den vakre byen Eger i Ungarn hvert år. Dette er andre gang jeg deltar på konferansen, og nok en gang reiser jeg inspirert hjem derfra.

Til daglig jobber jeg som inspektør og lærer på Sagavoll Folkehøgskole i Telemark. Dette er den eldste kristne folkehøgskolen i Norge. Der underviser jeg blant annet i apologetikk og kristendomsfag. Apologetikk er kanskje et av de mest populære fagene vi har på skolen. Interessen for faget er stor blant elevene. Men som lærer trenger også jeg faglig og åndelig input av og til. Derfor valgte jeg ELF.

Det finnes mange gode bøker innenfor apologetikk. Og det er lett å lese seg opp både på det ene og det andre emnet. Likevel, det å møte andre som jobber med det samme, dele erfaringer og tanker, knytte kontakter, gir en ekstra inspirasjon og dimensjon. I tillegg til gode forelesere og høyt nivå på undervisning og forkynnelse, er det møtene mellom menneskene som er ELF's store styrke.

I år var det rundt 600 deltakere fra ca 40 land. Deltakerne er organisert i 18 ulike nettverk (apologeter, artister, bibellærere, forkynnere, sjelesørgere, media, etc.) som hver morgen har to økter med undervisning innenfor sine områder. Deretter følger to økter med workshops, der man velger mellom 14-16 ulike tema uavhengig av hvilket nettverk du tilhører. Når det i tillegg er bibeltimer før nettverksundervisningen og kveldsmøter etter undervisningen, kan det jo føles nokså massivt. Men det er så mye bra undervisning, at man helst ikke vil gå glipp av noe. Det sier seg kanskje selv når konferansen kan skilte med foredragsholdere som Os Guinness, Becky Pippert, Peter J. Williams, Peter S. Williams, Michael Green, Darrell Bock og Bobb Biehl, for å nevne noen.

Egentlig handlet denne konferansen om sannhet, tenker jeg. Om å søke sannheten, og om å snakke sant både om Gud og virkeligheten. Det er det vi som kristne er kalt til. Jesus er Sannheten, også inn i en kultur som ikke lenger tror på noen sannhet. Dette ble understreket av Lars Dahle allerede i hans tale på åpningsmøtet, "The Truth Shall Set You Free". Den kristne sannheten holder mål i møte med andre livssyn og virkeligheten. Dessuten forandrer den både mennesker, nasjoner og kulturer. Som eksempler på hva evangeliet kan utrette, holdt han fram William Wilberforce og Hans Nielsen Hauge. Nasjoner ble forandret i møte med Sannheten gjennom disse to.

Os Guinness understreket i sitt foredrag for apologetikk-nettverket at mye kristen formidling ikke når fram til folk fordi vi forutsetter at folk flest stort sett er åndelig åpne. Det er feil, sa han. Åndelig sett er folk svært lukkede store deler av livet. Og det er vårt store kommunikasjonsproblem. Vi skal ikke forandre på innholdet i vår forkynnelse, men vi må bli mye flinkere til å tale mer overbevisende og troverdig til folk. Vi må øve oss i å overtale folk som ikke ønsker å bli

overtalt. Utfordre folk der de er. For mange av oss høres dette litt påtrengende ut, men for Guinness handler det mer om å våge å være frimodig, enn å trenge seg på. Kanskje det er vår frykt for å bli gjort til narr som hindrer oss i å være frimodige?

Og hvor er så folk? På kafeene kanskje? David Robertson utfordret oss til å komme oss ut på kafeene og arrangere apologetikk-happening der. "Cappuccino Culture – Coffee House Apologetics" var tittelen på foredraget hans. Alt som kan få folk til å tenke er bra, mente han. Vi trenger ikke hele pakken som hører til på våre møter og gudstjenester for å fortelle folk om evangeliet. Vi må lage lavterskeltilbud for folk der de er. Utfordringen gis herved videre. Men sett aldri i gang noen form for evangelisering uten at du vet at folk kan følges opp i etterkant av en lokal kirke.

Jeg har blitt mer og mer interessert i Islam det siste året. Derfor valgte jeg et par workshops om Islam. Og lite visste jeg om at det foregår en vekkelse blant muslimer i vesten, men det gjør det. Vi får stadig små historier i media om kristne som har konvertert til Islam. Sjelden får vi høre om den motsatte veien. Det handler om å bringe Bibelens Jesus til muslimene. Det er mange kommunikasjonsutfordringer mellom kristne og muslimer, og en av de største er hvordan man forholder seg til sin hellige skrift. Og selv om det høres litt merkelig ut, er faktisk tekstkritikk og teksthistorie en viktig nøkkel her. Muslimer blir lært opp til at Koranen er feilfritt overlevert fra Muhammed til i dag, mens den kristne og jødiske Bibelen på et tidspunkt bevisst er forandret og dermed korrumpert. Keith Small har skrevet bok om emnet og viser at begge standpunktene er feil. Dette bør kristne vite en del om i sitt møte med muslimer.

Av de mer utfordrende foredragene jeg var på, var et med tittelen "Finnes det en apologetikk for helvete?". Helvete er en utfordring. Hva er egentlig helvete? Er det fravær av Gud, er det et sted med Guds aktive vrede, eller hva kan vi si om det? Meningene var nok svært delte blant de som hørte på. Og det syns jeg egentlig var litt godt, for temaet er uten tvil et av de vanskeligste vi holder på med i apologetikken.

Richard Cunningham stod for bibeltimene på denne konferansen. Han gikk gjennom Forkynneren i løpet av sine fire bibeltimer. Å snakke sant om livet er også å snakke sant om følelsen av tomhet og meningsløshet slik Forkynneren gjør. Han understreket den spenningen mennesket står i mellom tomhetsfølelsen og det å finne sin hvile i Gud. Når alt kommer til alt er vi helt avhengige av Gud. Det er i det perspektivet vi må søke mening, visdom og sannhet.

Becky Pippert stod for sentral forkynnelse i sin tale den siste kvelden. Jesus ble korsfestet på grunn av mine synder, og jeg har blitt korsfestet sammen med han. Så la oss bekjenne våre synder. Da snakker vi sant både om oss selv og om Gud.

Tom Arne Møllerbråten